

Tapyba gyvena menininkės sieloje

- Irena ŠEŠKEVIČIENĖ
- Smiltys
- 2014-04-11

„Jeigu žmogus paveiksle pamato grožį, jis išsyk tampa geresnis“, - įsitikinusi tautodailininkė Genovaitė Čejauskaitė.

Iškili kretingiškė senjora. Mokytoja. Kūrėja. Taip buvo vadinama 77-erių tautodailininkė Genovaitė Čejauskaitė, į kurios tapybos parodos, surengtos Kretingos kultūros centre, atidarymą susirinko jos talento gerbėjai.

Vadinama žemaitiškuoju Van Gogu

Sodrios gėlės, Kretingos miesto vaizdai, pavasario akimirkos - tokia įprasta G.Čejauskaitės paveikslų tematika. Tačiau aliejumi nutapyti jos darbai pakeri itin preciziška - smulkia brūkšnine ir taškine - technika. Menotyrininkai jos potėpiuose tam tikra prasme randa panašumų su garsaus tapytojo Van Gogo braižu. Gal ir nebūtų nieko stebėtina, tačiau tais paveikslais neįmanoma nesižavėti jau todėl, kad juos tapo neįgali Parkinsono liga serganti moteris. „Parkinsonas – mano draugas, jau išmokau susigyventi su juo, - juokavo menininkė. - Kai pradėdau piešti, nurimsta drebulys, pailsi ir mano kūnas, ir siela. Galiu tapyti dieną – naktį: numingu, ir vėl piešiu, taip išsivaduoju iš ligos, tapyba yra ir mano poilsis. Guluosi vakare, ir prašau savo angelą sargą, kad pažadintų tuoj po vidurnakčio, kad pailsėjusia galva ir kūnu vėl galėčiau panirti į spalvotus pavasarius, rudenis, o emocijas išlieti į spalvas, potėpiuose pajauti ne vien dažų, bet ir gimstančių vaizdų kvapus“, - kalbėjo menininkė, per savo gyvenimą, kaip tvirtino, nutapiusi jau daugiau kaip 500 paveikslų.

Parodoje pristatyti ir naujaisi jos darbai – vaikų angelų serija. Tie paveikslai dvelkia ypatinga ramybe, atmiešta lengvo humoro atspalviu. Apie tai pasako ir jų pavadinimai: „Vaikai kopūstuose“, „Nustebęs vaikas“, „Miegantis vaikas“, „Angelas su rože“. „Šiuose darbuose pavaizdavau našlaičius vaikus, kurie gyvena Socialinių paslaugų centro Globos tarnyboje“, - sakė kūrėja.

Naujausias menininkės ciklas skirtas našlaičiams vaikams.

Paroda - centro jubiliejui

Iš Renavo, Mažeikių rajono, kilusią menininkę augino ir ugdė vietos apylinkių grožis – senas dvaras, jį supęs parkas, - šias vietas buvo pamėgę keliaujantys menininkai, su molbertais įsitaisę po išsikerojusiais medžiais. Tačiau savo vaikystės Genovaitė nelinkusi piešti šviesiomis spalvomis, gal todėl, svarstė, kad prisiminimuose vis iškyla despotiškas tėvo veidas. Ji ir gimusi silpnos sveikatos – buvusi iš dvynių, kurių antrasis - brolis, miręs praėjus pusmečiui po gimimo. Pabaigusi Kauno taikomosios dailės mokyklą, G.Čejauskaitė mokytojavo Skuode, o nuo 1966 m. atvyko į Kretingą. Įsidarbino dabartinėje Pranciškonų ir Jurgio Pabrėžos universitetinėje gimnazijoje - mokė vaikus dailės tol, kol leido sveikata. Per pusšimtį metų – tiek laiko ji yra Tautodailės sąjungos narė - tapytoja surengė 27 personalines savo darbų parodas. Pastarąją ji paskyrė Kretingos socialinių paslaugų centro, kuris švenčia savo veiklos penkmetį, jubiliejui. Šiame centre ji jau kelerius metus leidžia savo dienas. Ji sakė esanti labai dėkinga centro vadovėms už tai, kad suteikia jai kūrybines erdves, parūpina dažų, įrėmina darbus. Tapybos priemonių jai taip pat padovanoja buvę mokiniai, kolegos pedagogai. „Kūryba man yra vaistai, ir jeigu žmonės į juos žvelgdami jaučia grožį, jie taip pat tampa ramesni ir geresni“, - taip apie kūrybos reikšmę savo gyvenime bei jos įtaką aplinkiniams mano jausmingoji senjora kūrėja.